

[Erik Appel.]

særlig den sydlige Del. Alligevel! Enhver Fremstilling af Nordslesvig som en Fattiggaard, der ofte er fremsat fra politisk førende hjemmetyisk Side, har intet med Virkeligheden at gøre. Noget andet er, at en Mand uden egen Skyld kan være personlig fattig midt i en frodig Bedrift. Men da skal hans Fattigdom tjene ham til Ære, og kan han samtidig bevare sit Sinds Ligevægt, skal Æren være dobbel. Men en saadan Mand bør ogsaa hjælpes, den Dag hans personlige Fattigdom vil tvinge ham til at forlade en velpasset og tilsyneladende rig Bedrift. Der er stadig Brug for særlig Hensyntagen til nordslesvigske Landmænd. Tiden tillader ikke nærmere Redegørelse. Over for det ærede Medlem Hr. Jens Møllers Kritik ud fra Lorenz Christensens Bog „Nordslesvig venter“ ønsker jeg at henvise til, at Bogen udførligt og for længst er imødegaaet af Kreditforeningsdirektør Callø, der ikke er mindre sagkyndig end Dr. Lorenz Christensen.

Politisk set maa Genforeningen siges at være fuldbyrdet. Befolkningen har trods Forhaandsuvilje tilpasset sig til de danske partipolitiske Forhold. Tab og Vinding fordeles sig nogenlunde paa samme Maade inden for Partierne som i det gamle Land, med den uundgaelige Indvirkning, den nationale Spænding kan fremkalde, og hvorved Forskydninger, forskellige fra det gamle Lands, kan fremkomme. Som det vil være det høje Ting bekendt, findes i Nordslesvig en politisk Grupperdannelse under Navn „Det slesvigske Parti“, der foruden at repræsentere det tyske Mindretal tillige under Valgkampagner optræder partipolitisk hvervende og angribende. Denne Grupperdannelse bevirker, at der under en Valgkamp i Nordslesvig foruden de politiske ogsaa maa tages nationale Hensyn. Det er mig en Glæde over for dette høje Ting at tilkende-give, at de førende politiske Partier alle har været sig dette nationale Ansvar bevidst og under Valgkampagner givet Udtryk derfor. Det nationale kan misbruges agitatorisk; det bør ikke være Slutningseffekt i en Tale, men Islæt i den ganske Tale. Naar dette Islæt findes i den partipolitiske Tale, fornemmes Fællesskabet trods Forskellen, og derved fjernes den oprindelige Modvilje mod Partidelingen. Det nationale har ofte i Forbindelse med Nordslesvig været Genstand for sentimental Betoning. Det er et udpræget Ønske hos Menigmand i Grænselandet, at den sentimentale Betoning henvises til særlige Mindedage og Festedage, men

at den holdes borte i Hverdagens nationale Spænding. Vi har fra Arilds Tid faaet til-delt Grænsevagten, vor Landsdel har under den faaet et furet og skarplinet Ansigt. Vi klager ikke over vor Lod, naar blot vi ved, at det gamle Land staar bag os, thi bar var altid broderløs Bag.

Den nationale Spænding i et Grænseland stiger og falder rytmisk med Svingningerne i Nabolandenes økonomiske og politiske Tilværelsesform. Naar Spændingen har Højdekurve, falder der Udtalelser, der ikke er saa vel gennemtænkte, som det sømmer sig for Mænd i ansvarligt Førerskab. Saadanne Udtalelser er Tiderne igennem faldet paa begge Sider i Grænselandet. Bestræbelserne bør gaa ud paa at undgaa dem. Men lige saa bestemt bør det undgaaes at sætte Selvfølgeligheder under Diskussion. Det tyske Mindretals Blad har sidste 4. Maj i en stærkt fremhævet Artikel skrevet, at Nordslesvig, ja, hele det danske Rige, ingen Fremtid har mod det tyske Rige. Jeg ønsker dertil at svare, at Nordslesvig saavel som hele det danske Folk siden det tyske Riges Dannelse aldrig har lagt sit Fremtidshaab andre Steder end inden for det gamle Riges Grænser. Og det danske Folk har, Grænselandet ikke undtaget, alle Dage næret Respekt for det tyske Folks Energi, for dets Kultur, især dets Videnskab og Kunst. Vi ønsker en fredelig Kulturudveksling paa disse Omraader fortsat.

Det tyske Rige har lagt sit politiske Ror haardt om i de senere Aar. Vi ser i Grænselandet ikke deri nogen Retningstendens til at kulde-sejle det lille danske Statskib, der fortsat ønsker at ligge roligt i Havn i nordisk Farvand. Vi anerkender i Grænselandet den tyske Førers Ord om „befriedete“ Grænser mod Nord.

I den før nævnte Artikel hævder det tyske Mindretals Propagandachef endvidere, at Danmarks Neutralitetspolitik ikke kan begrænses til ansvarlige Ministres Udtalelser, men maa bygges paa Nationens politiske Liv. Dertil ønsker jeg at svare, at enhver siddende Regering altid siden Folkestyrets Gennemførelse har givet fuldt paalideligt Udtryk for hele Folkets Neutralitetsvilje. Det gælder den nusiddende og vil gælde de kommende. I et Folks politiske Liv kan der, naar det ikke er bundet i sine Udtalelser af dets Regering, nu og da fremkomme uagtsomme Udtalelser. At lade et godt Forhold mellem to kulturelt jævnbyrdige Folk berøre deraf vilde være at lade liden Tue vælte stort og godt Læs. Jeg henstiller paa min Landsdels Vegne til det ærede Med-